

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoCsp/45/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5720202315
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5720202315.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Romana Tichého a JUDr. Jozefa Turzu, v spore žalobkyne BL PLUS, s.r.o., so sídlom v Prenčove, Prenčov 177, IČO: 50 798 243, zastúpenej FALIS & Partners, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Lermontovova 14, IČO: 51 769 654, proti žalovanej Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom v Piešťanoch, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, zastúpenej Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA, s. r. o., so sídlom v Trenčíne, 1. mája 173/11, IČO: 47 234 679, o zaplatenie 3.074,52 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Martin, č. k. 6Csp/47/2020-201 zo dňa 11. augusta 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým žalobu vo zvyšnej časti zamietol a vo výroku o trovách konania, potvrdzuje.

V ostatnej časti, odvolaním nenapadnutej, ponechal rozsudok nedotknutý.

Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 2.730,24 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.730,24 eur od 03.06.2020 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalobkyni voči žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 70,30 %. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 451 ods. 1, 2, § 489 OZ, § 9 ods. 2 písm. j), § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z., § 107 ods. 1, 2, § 563, § 517 ods. 2 OZ, § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., pričom pri rozhodovaní bol podľa ust. § 391 ods. 2 CSP viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v uznesení č.k. 9CoCsp/5/2021-178 zo dňa 22.04.2021, ktorým zrušil rozsudok súdu prvej inštancie č.k. 6Csp/47/2020-108 zo dňa 22.09.2020 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č.k. 6Csp/47/2020-144 zo dňa 24.11.2020, a preto sa v ďalšom obmedzil prevažne na odôvodnenie začiatku plynutia premlčacej doby a výšky bezdôvodného obohatenia s prihliadnutím na vznesenú námietku premlčania. Mal za to, že subjektívna premlčacia doba začala plynúť od okamihu, kedy sa pôvodný žalobca dozvedel o bezdôvodnom obohatení, t. j. dňa 25.05.2020, kedy podpísal plnomocenstvo udelené svojmu právnomu zástupcovi, a preto začala plynúť dňom 26.05.2020. K úhrade istiny úveru došlo splátkou zo dňa 15.08.2016. Všetky ďalšie splátky po tomto dátume predstavujú bezdôvodné obohatenie na strane žalovanej. Zaoberal sa aj rozsudkom Súdneho dvora EÚ C-485/19, na základe ktorého nemožno privodiť záver, že pre vec platí len všeobecná premlčacia doba v trvaní 3 rokov, rozhodnutie SD EÚ sa nedotýka aplikácie subjektívnej lehoty v trvaní dvoch rokov. Nárok uplatnený v tomto konaní je nárokom na vydanie bezdôvodného obohatenia, v ktorom nemožno pominúť aplikáciu ust. § 107 ods. 1 OZ o subjektívnej premlčacej dobe. Keďže žaloba bola podaná dňa 04.06.2020, v rámci plynutia objektívnej trojročnej premlčacej lehoty plnenia nad rámec poskytnutého

úveru pred dňom 04.06.2017 sú premlčané z dôvodu vznesenia námietky premlčania. Z predložených dôkazov, poštových poukazov, nepochybne vyplýva, že po 04.06.2017 plnil pôvodný žalobca splátky v celkovej výške 2.730,24 eur. Preukázané plnenia pred týmto dátumom, konkrétne dňa 24.05.2017 vo výške 83,07 eur, dňa 15.02.2017 vo výške 83,07 eur a dňa 31.03.2017 vo výške 83,07 eur, sú premlčané. Vo vzťahu k plneniam, ktoré vyplývajú z poštových poukazov uvedených na čl. 67 a 71 (na pravej strane fotokópií), žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno a nepreukázala dátum ich plnenia, nakoľko tieto boli nečitateľné. Žalovaná bola povinná plniť prvého dňa po tom, ako ju o plnenie požiadal pôvodný žalobca, a preto žalobkyni priznal aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne z priznanej sumy od 03.06.2020 do zaplatenia. Uplatnené náklady (tarifná odmena vo výške 121,17 eur + režijný paušál vo výške 10,62 eur) spojené s uplatnením pohľadávky považoval za nepreukázané, neúčelné, s prihliadnutím na dobu od doručenia výzvy a podania žaloby za neprimerané a ich uplatnenie za v rozpore s dobrými mravmi, v tejto časti žalobu taktiež zamietol. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1, 2 v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP a s prihliadnutím na pomer úspechu strán v konaní priznal žalobkyni nárok na náhradu trov v rozsahu 70,30 %.

2. Proti tomuto rozsudku, vo výroku, ktorým súd žalobu zamietol, ako aj vo výroku o trovách konania, podala v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalobkyňa, ktorá sa domáhala jeho zmeny v časti, v ktorej súd prvej inštancie zamietol žalobu v časti úhrad zo dňa 24.05.2017 vo výške 83,07 eur, dňa 15.02.2017 vo výške 83,07 eur a dňa 31.03.2017 vo výške 83,07 eur, ktoré súd prvej inštancie nesprávne považoval za premlčané. Súd správne konštatoval, že subjektívna premlčacia lehota začala plynúť dňom 26.05.2020. Nesprávne však aplikoval zákonné ustanovenia o plynutí premlčacích lehôt pri bezdôvodnom obohatení, čo sa týka objektívnej premlčacej doby aj s poukazom na právne závery SD EÚ. S poukazom na uvedené závery SD EÚ vyplývajúce z citovaného rozsudku. Aplikovanie trojročnej objektívnej premlčacej lehoty v danom prípade neprichádza do úvahy.

3. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým žalobu vo zvyšnej časti zamietol, ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Vo výroku, ktorým rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 2.730,24 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.730,24 eur od 03.06.2020 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku, odvolaním nenapadnutom, ponechal rozsudok nedotknutý.

5. Z obsahu odvolania žalobkyne je zrejmé, že s rozhodnutím súhlasí v časti, v ktorej súd ustálil začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty dňom 26.05.2020, avšak nesúhlasila s ním v časti, v ktorej súd dospel k záveru o premlčaní splátok splatných pred dňom 04.06.2017, ktoré neboli uplatnené v objektívnej trojročnej premlčacej lehote. Mala za to, že aplikovanie trojročnej objektívnej lehoty neprichádza do úvahy aj s poukazom na závery SD EÚ.

6. Preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho obsahu spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedla v rámci odvolacieho konania odvolateľka - žalobkyňa, odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie ohľadom plynutia objektívnej premlčacej lehoty správne vychádzal zo záverov odvolacieho súdu v uznesení č.k. 9CoCsp/5/2021-178 zo dňa 22.04.2021, v ktorom bol ustálený moment začatia plynutia objektívnej premlčacej doby 04.06.2017. Na základe uvedeného súd prvej inštancie v tomto ohľade v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a vykonal dokazovanie a následne dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. V tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s uvedenými dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 387 ods. 2 CSP).

7. Žalobkyňa v prevažnej miere napáda právne závery súdu, ku ktorým pri rozhodovaní dospel a predkladá svoje právne posúdenie, avšak do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami.

8. Súd prvej inštancie sa v dôvodoch svojho rozhodnutia zaoberal aj rozsudkom Súdneho dvora EÚ C-485/19 (bod 20.), na ktorý výklad odvolací súd poukazuje. Žalobkyňa v odvolaní netvrdila skutočnosti,

ktorými by sa súd prvej inštancie nezaoberal, z ktorého dôvodu odvolaciemu súdu neprináleží vyvodiť ohľadom objektívnej premlčacej doby iný záver ako ten, ktorý konštatoval súd prvej inštancie. V danom prípade sa jedná o spor, ktorý má svoj pôvod v spotrebiteľskom spore, avšak aj odvolací súd vyhodnotil procesný útok žalobkyne ako právnickej osoby ako účelový. Žalobkyňa vstúpila do konania namiesto pôvodného žalobcu - spotrebiteľa pri znalosti daného prípadu ohľadom premlčacích lehôt minimálne prostredníctvom rovnakého právneho zástupcu. Terajší žalobca sa síce odvoláva na závery Súdneho dvora, avšak tieto sa týkajú ochrany práv spotrebiteľov, a preto aj z tohto dôvodu je možné považovať námietky žalobkyne ako účelové.

9. Na základe uvedených záverov, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti ako vecne správne potvrdil.

10. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP, nakoľko žalovaná, aj keď ostala v odvolacom konaní nečinná, mala v ňom úspech, a preto by mala nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Vzhľadom na jej nečinnosť v odvolacom konaní jej súd nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).